

Uit: Brieven aan Anne

Hallo, oom Ruud,

uit brief 14b, 6-1-2005

1) Een nieuw jaar, een nieuw begin, en hopelijk een vruchtbare voortzetting van onze briefwisseling! Ik wens u en tante Miek, en ook iedere lezer van onze briefwisseling, een bijzonder goed 2005 toe!

Bedankt voor het mailen van alle positieve reacties op de brieven van Anne. Ik vind het erg leuk om te lezen dat de brieven door zoveel mensen met zoveel enthousiasme worden ontvangen!

2) (...) Ik ben nu begonnen met een document in Word waarin ik, naar aanleiding van de brieven, bijzondere verzen noteer, die mij erg aanspreken. Er staat toch wel enorm veel wijsheid in de Bijbel!

Dit zal ik ook gaan doen als ik alle brieven nog eens herhaal, zoals u voorstelt in brief 12 punt 7, dan heb ik het helemaal compleet, en volgens mij moet dat straks een, voor mij althans, zeer bijzonder document worden!

3) De Bijbelstudie "Gebed bij Paulus" heb ik klaar. Het was best moeilijk. Een aantal vragen hierover heeft u inmiddels al via de andere brieven beantwoord.

Ik vind het wel moeilijk om anders te bidden, dan ik tot nu toe gewend was. Eigenlijk bid ik nu weinig meer op een vast moment, maar denk ik wel vaak aan God, zelfs als ik in een overvolle kamer zit. Ik heb ontdekt, dat Hij vaak al voorziet in bepaalde zaken terwijl ik daar niet om "gevraagd" heb tijdens gebed.

Ik vind het moeilijk om Hem Vader te noemen. Dat is zo'n enorme omschakeling, ook al besef ik heel goed waarom Hij mijn Vader is en vind ik dat geweldig!

Ook weet ik absoluut niet voor wie, welke gelovigen, ik moet bidden om Gods geest van wijsheid en bovenkennis van Hem. Als er fijne dingen gebeuren, en als ik goed om mij heen kijk, dan zie ik bij mij persoonlijk eigenlijk haast alleen maar fijne dingen, dan dank ik daar nu wel voor. En bij de minder fijne dingen probeer ik de reden hiervoor te bedenken en het in ieder geval te accepteren, in de wetenschap dat, alles wat er in mijn leven gebeurt, onder Zijn controle staat.

4) *In mijn Bijbels handboek las ik deze uitspraak van Marcus Maxwell: "De wet is gegeven nadat God zijn volk heeft gered, niet ervoor....Israël probeerde niet de wet te houden om zo verlost te worden. Christenen proberen niet goed te doen om in de hemel te komen. God heeft al redding gebracht. De Rode Zee is gepasseerd. Christus is gestorven en opgestaan. Gehoorzaamheid aan God is het antwoord op de verlossing, niet een voorwaarde ervoor." Mooi gezegd hè?*

5) *In brief (12) van 31-12 zegt u in punt 2 dat God op zijn eigen tijd van plan is Zich aan mij te openbaren. Maar ik kan mij nu nog niet voorstellen, dat ik Hem in mijn aardse leven, ooit zal kunnen begrijpen, waarom Hij de dingen doet gebeuren zoals ze gebeuren. Ik probeer wel het te aanvaarden, omdat ik steeds meer tot de ontdekking kom, hoe geweldig groots Hij is!. Maar een God van liefde, die 145.000 mensen¹ tegelijk laat omkomen???? Wel mooi is, dat door lijden heen, de staat Israël is gesticht. En zo geloof ik wel (althans dat probeer ik te geloven), dat God uiteindelijk alles ten goede keert en er een bedoeling mee heeft. En wordt het inderdaad in plaats van een waarom een waartoe. Maar zelfs als je het waartoe kan begrijpen, dan nog....Ik weet dat ik steeds over hetzelfde punt struikel. Tenslotte staat ook de Bijbel vol met schuldig en met onschuldig menselijk leed. En ik weet ook dat dit allemaal moet gebeuren volgens de profetieën in de Bijbel. Maar na de verschrikking van 2e kerstdag heb ik toch wel heel veel moeite om te geloven in een God die liefde is. Waar was Hij, toen al die onschuldige kindertjes meegesleurd werden door de zee? En toch zie ik ook overal om mij heen Zijn Liefde en Zijn Grootsheden in de hele natuur, de zeer ingenieuze Scheping van al die prachtige bomen, bloemen, dieren en mensen, en niet te vergeten het onmetelijke heelal. Het is allemaal zo tegenstrijdig in mijn ogen! En als ik dan met een vriendin op oudejaarsavond hierover praat, dan komen we er niet uit. Bovendien vind ik het nog erg moeilijk om de dingen die ik via uw brieven geleerd heb de afgelopen maanden mondeling over te brengen aan iemand anders.*

6) *Punt 5) was een mooi antwoord op mijn lichte identiteitscrisis². En inderdaad, weg ermee en vol goede moed verder wandelen en genieten van het leven. Wetende, dat God Zijn plan met mijn leven uitwerkt en dat dat Zijn*

---

¹ Bedoeld worden de slachtoffers van de tsunami (vloedgolf) van 26 dec. 2004.

² Zie EH-Magazine Jaargang 18 nr. 2 pag. 30

verantwoording is en ik mijn eigen verantwoording heb, door Gods werken in mijn leven te aanvaarden zoals Hij ze gepland heeft. In de verwachting dat Gods Geest in mij, mijn denkwijze zal vernieuwen en dat Hij tot Zijn doel zal komen! Wauw, geweldig hè? Ook al kan ik met mijn menselijke brein niet bevatten, dat Hij ook voor alle andere mensen op de aarde, en de reeds gestorvenen en diegenen, die nog niet eens geboren zijn, Zijn plan heeft en dit voor een ieder uitwerkt tegelijkertijd. Wat zijn wij toch ontzettend nietig in vergelijking met Hem! Maar ja, dat wist ik eigenlijk al, daarvoor hoef je alleen maar naar Zijn Schepping van Het Al te kijken!

7) Heb ik goed begrepen, dat diegenen die voor Jezus' dood gelovig waren en gestorven zijn (zoals de aartsvaders), dus niet tot het Lichaam behoren en ook niet bij de Opname zullen zijn. Klopt dat?

8) Vragen aan God om de geestelijke wijsheid en openbaring voor gelovigen heeft dat wel zin dan als God alles naar Zijn eigen wil doet? Wij hoeven toch eigenlijk helemaal niets aan God te vragen, want alles verloopt volgens Zijn eigen plan. Als Hij niet wil dat een gelovige deze geestelijke wijsheid ontvangt, dan hoeven wij er toch ook niet om te vragen? Maar Paulus vroeg daar wel om, hij gedacht de gelovigen, alsof God daar Zelf niet aan zou denken? De vele gelovigen, die deze geestelijke wijsheid niet ontvangen hebben, zullen die wel bij de opname zijn?

9) De heilige geest. Wat jammer toch, dat zoveel Bijbelse teksten zo slecht vertaald zijn. En weer, waartoe heeft God dit laten gebeuren? Het wordt er niet eenvoudiger op om Zijn Woord te begrijpen! Een verhelderend stuk over de heilige geest. Fijn om dit allemaal duidelijk te krijgen. En zo leer ik stukje bij beetje steeds meer!

10) Toen ik ontdekte, dat alles in mijn leven gebeurt naar Zijn wil, voelde ik mij eventjes net een robot, en daar baalde ik wel een beetje van. Maar u heeft gelijk, wij kunnen ons leven gewoon leiden zoals wij denken dat goed is. Wij hebben juist enorm veel vrijheid gekregen van God en Hij bewerkt het verlangen in ons om ons leven naar Zijn wil te leven.

Er zijn momenten, dat ik nog steeds twijfel (met mijn gevoel, niet met mijn verstand) of Hij bestaat (sorry, dat ik dit moet toegeven), maar er zijn ook momenten dat ik er enorm naar verlang om Hem van aangezicht tot aangezicht te ontmoeten! (...)

Hartelijke groeten,

Anne

Ha Anne,

uit brief 14b, 5-2-2005

Tjonge wat ben ik toch traag aan het worden, vind je niet? Maar ik heb intussen niet stil gezeten en een nieuw onderwerp voor je gemaakt over Heerlijkheid¹, maar eerst wil ik jouw brief van 6 jan. beantwoorden.

1) We hebben tussendoor al wel contact met elkaar gehad. Ik hoef er hier dus niet zo zeer op in te gaan, behalve dan dat ik je wil vertellen dat het me heel erg goed gedaan heeft om op deze wijze met jou te corresponderen.

Eerlijk gezegd heb ik altijd een soort duwtje in de rug nodig om weer zo diepgaand met Gods woord bezig te zijn. Het bijzondere is, dat God mij in al die jaren steeds weer opnieuw dit duwtje gaf en even zoveel malen was ik er beschaamd onder, omdat ik zelf niet in staat bleek elke keer weer de draad op te pakken.

Hierdoor weet ik dan ook zeker, dat het naar Zijn wil is en kan ik elke keer weer onbevangen Zijn woord ter hand nemen om antwoorden voor jou te vinden.

2) Ik ben nu al behoorlijk nieuwsgierig naar het Worddocument en houd mij aanbevolen.

Dat Gods woord enorm veel wijsheid bevat is ontegenzeggelijk waar, want, na 25 jaar ermee bezig te zijn geweest, ontdek ik nog steeds weer nieuwe dingen. Niet dat ik daaropuit ben, maar het verdiept je geloof zo ontzettend, dat ik elke keer weer dankbaar ben dat God, de Vader dit aan mij wil geven.

3) Het is zelfs voor mij nog moeilijk, omdat ik geen man van vaste tijden ben – eigenlijk gek, want zakelijk gezien heb ik altijd alles keurig op een rijtje en werk ik altijd alles volgens een bepaalde methode af. Mogelijk heeft het ermee te maken, dat ik zoveel aan Hem gevraagd heb, wat Hij niet heeft gegeven en ik vele mensen in hun gebed tot God dingen hoor

---

¹ Dit artikel wordt in het volgende EH-Magazine geplaatst.

vragen, waarvoor je eigenlijk gelijk al kan gaan danken, dat bidden in de zin van vragen, gewoon niet in mij opkomt.

Ik zeg dit dan ook regelmatig tegen Vader, zo van: 'ik ben echt geen bidder (in de zin van vrager), Vader, maar U kent mij door en door; U kent mijn gezindheid; U weet dat ik tot eer en verheerlijking van Uw naam wil leven, ik kan het niet, maar ga Uw gang, Vader, in mijn leven!'

En Hij doet het!

Danken ligt meer in mijn lijn, als ik het zo mag zeggen. Graag zou ik hierover nog eens een studie willen voltooien, maar goed: alles op Zijn tijd!

Dat denken aan God is nou precies waar het om gaat, want met denken aan Hem **bid** je, omdat het immers de betekenis heeft van: 'naar God toe wel/goed hebben'. Eigenlijk ontstaat er contact met God, de Vader, op alle mogelijke tijden en in allerlei situaties en dat is nu juist zo geweldig, want daarmee geef je aan, dat je van Hem bent en het van Hem verwacht.

Dat je moeite hebt met God '**Vader**' te noemen is heel begrijpelijk. Toch kan ik je aanraden het gewoon te doen – het versterkt van jou uit de band met Hem. Hij heeft die band met jou natuurlijk al lang, en als je het nou over gevoel wilt hebben, dan geeft Vader je het gevoel dat je heel intiem met Hem bent, op een manier of Hij er echt helemaal alleen voor jou is.

Dat je het besef hebt, dat Hij jouw Vader is, is al zo enorm dat ik er al confuus van word. Hoe zal het dan wel niet bij Hem zijn?!

Bidden om een geest van wijsheid voor gelovigen doe ik het meest, als ik met mensen in contact kom, die niet uit hun situatie kunnen komen door gebrek aan kennis, die jaar in jaar uit met dezelfde problemen blijven lopen en hierdoor niet goed kunnen functioneren. Zij kunnen de situatie waarin zij zich bevinden, niet aanvaarden uit Gods hand en zien niet dat God bezig is iets goeds uit te werken in hun leven.

De manier waarop je probeert de minder fijne dingen te aanvaarden uit Gods hand, omdat Hij er Zijn redenen voor heeft is het proces dat God bij je inzet om op den duur ook de dingen die moeilijker liggen uit Zijn hand te aanvaarden.

4) Soms heb ik de neiging om niet te reageren, als iemand iets als heel mooi ervaart, maar waar mogelijk toch iets aan vastzit. Dat heb ik bijvoorbeeld met het woord '**gehoorzamen**'; niet alleen omdat jij er nu over schrijft. Ik heb het soms ook met liederen, waar dat woord in voorkomt, omdat ik zeker weet dat er mensen zijn, die geen idee hebben van wat '**gehoorzamen**' nu eigenlijk betekent.

Ieder mens, ook de gelovige, denkt dat het gaat om **moeten** gehoorzamen. Dit zit zo bij de mens ingebakken, omdat het er van jongs af aan wordt ingepompt. Iedere ouder wil, dat een kind gehoorzaamt en zo niet, dan volgt er straf.

De straf in mijn jeugd bestond eruit, dat ik op het toilet moest gaan zitten. En om te laten blijken, dat ik het er niet mee eens was, bonkte ik met mijn hoofd zo hard mogelijk tegen de deur, zodat ik er na een poosje al weer uit mocht, als ik beloofde het noooooit meer te doen.

Deze straf werkte echt geen gehoorzaamheid uit, tenminste niet bij mij.

Er wordt in de wereld heel wat afgestraft. Hele oorlogen zijn er door ontstaan met alle gevolgen van dien.

Gehoorzamen in het Grieks is: **hup akouo** hetgeen **onder horen** betekent. Natuurlijk is dat geen woord, dat je in een lied kan verwerken, maar daar gaat het natuurlijk niet om.

Het gaat erom of de gemeenteleden begrijpen, wat ze zingen en wat ze er bij denken.

*Je onder het **gehoorde** stellen*, geeft er al een heel andere betekenis aan. Als je je dan bewust wordt, dat het ook nog gaat om je **vrijwillig** onder het gehoorde te stellen, dan heeft gehoorzamen ineens een heel andere betekenis gekregen, namelijk Gods betekenis!

Wij leven in Gods genadetijd. Dat betekent, dat God ons nooit tot gehoorzaamheid zou willen brengen d.m.v. '**straf**'.

Neem nu gewoon jezelf. Stel dat jouw kinderen zouden zeggen: Joh mam, wij gaan voor jou de tafel afruimen en de afwas doen. Weet je wat, ga jij maar lekker op de bank zitten, neem je boek en geniet ervan! Hoe blij word je daar niet van.

Dan is dat echt iets, wat de kinderen vrijwillig willen doen. En het mooiste is, dat ze er dan ook nog voldoening van hebben! Het werkt dus aan twee kanten heel positief uit.

Zo is het ook met 'onder horen' Zodra God met straf zou dreigen – als wij niet voldoen aan allerlei door Hem opgelegde wetten (zoals bij Israël met de wet) – heeft genade geen enkele functie. God bewerkt echter in ons dat wij op vrijwillige basis gaan doen, wat Hij ons in het woord duidelijk maakt: je doet het dus uit plezier, je wilt niet anders.

5) Sorry, maar ik moest toch even glimlachen, hoe je deze zin verwoordt. Aan de ene kant uit je Gods grootheid en almacht en aan de andere kant roept dit toch ook weer twijfels bij je op. Inmiddels heb ik je al een aparte brief over de zeebeving gezonden en, zo de Here wil, zal Hij je in alles inzicht geven. Dat is eigenlijk het enige wat ik hierover nog zou kunnen zeggen.

Het is ook een moeilijk thema om hier met een vriendin op Oudejaarsavond uit te komen. Het mondeling overbrengen aan anderen van wat je in al die maanden hebt geleerd is ook heel moeilijk, behalve als God nu juist aan die ander verlichte ogen des harten wil geven, zoals Hij dat bij jou heeft gedaan.

Geloof me, ook ik heb vele malen een poging gewaagd om mensen uit te leggen hoe de dingen in elkaar steken, maar het wordt pas wat, als God het uitwerkt in iemands leven – en dat is maar goed ook, want anders zou ik heel hoogmoedig worden. Zo ben ik wel.

6) Hier breng je gelijk alweer tot uitdrukking, hoe God Zijn woord in je leven aan het uitwerken is en uit jouw woorden 'Wauw, geweldig hè' blijkt maar weer, hoe het tot je hart is doorgedrongen.

7) Vóórdat Jezus geboren werd en op aarde was, bestond de mogelijkheid niet om te geloven, dat Hij de Messias was. Abraham bijvoorbeeld, geloofde God en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Hij behoort niet tot het Lichaam van Christus en zal ook niet de hierbij behorende taak krijgen, noch deel hebben aan de opname.

8) Ik schreef je al eerder, dat ik het benauwend vond, dat gelovigen anders denkende gelovigen uitsluiten, temeer omdat het niet gaat om wijs-

heid, maar om of je wel of niet tot het lichaam van Christus geroepen bent. Dat kunnen wij onmogelijk bepalen.

Het is wel zo, dat de één meer wijsheid krijgt dan de ander. Ook de mate van geloof die God elkeen geeft, is voor iedereen anders.

In Efeziërs 4: 11^b-13 staat, dat er o.a. herders en leraars nodig zijn om *'de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen geraken tot de eenheid des geloofs en de bewustwording van de zoon van God, tot gerijpt man tot de maat van het volgroeid zijn, ... enz. (CV)*

Efeziërs 4: 7 *'Maar aan een ieder afzonderlijk is de genade gegeven naar de maat, waarin Christus haar schenkt.'*

Romeinen 12: 3 *'Want krachtens de genade, die mij [Paulus] geschonken is, zeg ik tegen een ieder van u koestert geen gedachten, hoger dan u voegen, maar gedachten tot verstand, naar de mate van geloof, dat God elkeen in het bijzonder heeft toebedeeld.'*

2 Corinthiërs 10: 13 *'Wij daarentegen zullen in ons roemen de maat (NBG perken) niet te buiten gaan, maar binnen de maat van de regel, die God ons als maat gesteld heeft, ook u bereiken.'*

In de praktijk blijkt, dat gelovigen allerlei dingen aan God vragen die geen zin hebben. Een veel gehoord gebed is bijvoorbeeld 'Here, wilt U nabij **zijn**', in een bepaalde situatie of bij iemand die ziek is, maar in Filippiëzen 4: 5 staat duidelijk: *'De Here **is** nabij'* en in vers 6 staat: *'Weest in geen ding bezorgd ...'*, maar heel veel mensen maken zich ontzettend veel zorgen.

Komt dit bij een gesprek naar voren, dan ben ik met deze mensen begaan en zou ik graag willen, dat zij vrede en rust zouden hebben in hun situatie. Op die momenten gedenk ik deze mensen bij Vader, niet dat ik er speciaal voor ga zitten, maar op elk moment dat ze in mijn gedachten komen. Tegelijkertijd dank ik Hem, omdat ik weet, dat of Hij er wel of niet iets aan doet, dat **wat** Hij ook doet, goed is. Ik leg hiermee mijn zorg bij Hem en laat het bij Hem, zodat ik niet langer bezorgd ben.

In Kolossenzen 1: 6-12 maakt Paulus duidelijk dat het evangelie opwast, sedert de dag dat mensen het hebben gehoord. Zodra dit Paulus ter ore kwam, ging hij bij zijn gebeden deze mensen gedenken en verzoeken,

dat zij *'met de rechte kennis [opeenstapeling van kennis] van Zijn [Gods] wil vervuld mochten worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht om de Here waardig te wandelen, Hem in alles te behagen, in alle goed werk vrucht te brengen en op te wassen in de rechte kennis [opeenstapeling van kennis] van God.'*

Omdat Paulus hier twee maal het woord (opeenstapeling van kennis) gebruikt is het dus voor de gelovigen heel belangrijk. Zonder deze kennis kan er nl. niet tot Gods eer waardig gewandeld worden, is er niet voldoende wijsheid en is er te weinig geestelijk inzicht, om Hem in **alles** te behagen en vrucht te brengen.

Als je net gelooft dan krijg je zo ontzettend veel te horen, maar kennis alleen werpt geen vrucht af, want hiervoor is geestelijk wijsheid en inzicht nodig. Het is een proces dat God in ieders leven inzet. Mensen die daar moeite mee hebben kunnen wij gedenken bij onze gebeden.

Wat deze opeenstapeling van kennis nu eigenlijk oplevert, zie je in vers 11: *'Zo wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht van Zijn Heerlijkheid tot alle volharding en geduld en dankt gij met vreugde de Vader.'* Dat is nu precies wat ik graag zou willen, als gelovigen gebukt gaan onder de aan hen gegeven last, want als God het geeft dan kunnen zij, ondanks de situatie waarin zij zich in bevinden, de Vader danken met vreugde.

9) Mogelijk heeft God dit laten gebeuren om de mensen uiteindelijk te laten inzien, dat zij Gods woord naar hun eigen gedachten hebben ingevuld en er als het ware een sprookjesboek van gemaakt hebben: het staat er wel, maar het stelt niets voor, het is tijdgebonden, je moet alles geestelijk zien, enz.

Kijk, het aantal leden van het lichaam van Christus staat vast, het instrument dat Hij nodig heeft, roept Hij zelf uit. Misschien kan je eens even kijken in Romeinen 8:28-30: *'... die volgens Zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld van zijn Zoon ...'* en iets verder: *'... die Hij tevoren bestemd heeft, dezen roept Hij ook; en die Hij roept, die rechtvaardigt Hij ook; en die Hij rechtvaardigt, dezen verheerlijkt Hij ook.'*

10) Over dat van *Hem te ontmoeten van aangezicht tot aangezicht* daar gaat het volgende onderwerp over, omdat dit niet zo vanzelfsprekend is.

Ik heb wel eens een tijd doorgemaakt, dat ik twijfelde aan Gods roeping voor mij. Het was een nare tijd, maar aan de andere kant was het gewoon hard nodig, omdat Hij een andere weg met mij wilde gaan dan ik zelf voor ogen had. De twijfel verdween omdat God mij zoveel hartenkennis gaf van Zijn woord, dat ik er gewoon niet meer omheen kon: de zaken klopten gewoon voor mij, terwijl een ander er soms niets van begreep.

Ongemerkt had God mij *verlichte ogen des harten* gegeven en daar ben ik nog dagelijks dankbaar voor.

Van mij mag je best eens twijfelen hoor, daar is niets mis mee. Waar het om gaat, is, dat God nooit twijfelt en jouw twijfels omzet in een rotsvast geloof.

Hartelijke groet,

Ruud

Met 'Uit: Brieven aan Anne' publiceren we gedeelten uit de correspondentie die Ruud van 't Veer voerde met zijn nichtje. Anne is niet haar echte naam. De Brieven aan Anne zijn ook integraal in boekvorm uitgegeven:

Brieven aan Anne, alles op een rijtje,

Nieuw!!

**Brieven aan Anne 2, lijden en onderschikking,
*verhelderende antwoorden vanuit Gods Woord.***

Beide boeken zijn te bestellen via:

vant.veer@hetnet.nl, of

www.godswoordcentraal.nl